عکس: حسین نقی زاده / ایران

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم بزرگداشت ۶۲ خبرنگار شهید جنگ غزه:

رژیم جنایتکار صهیونیست با انتشار آزادانه اخبار مشکل دارد

فرهنگی

«خط قرمز ما اجرای قانون است و کسی حق ندارد قانون را معطل و تفسیر به رأی کند.» این عبارات بخشی از صحبت‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در واکنش به حاشیه‌های لغو کنسرت علیرضا قربانی در ماه گذشته است؛ حاشیه‌هایی که پس از صحبت‌های تازه معاون سیاسی امنیتی استانداری اصفهان اوج گرفت. محمدرضا جان‌نثاری گفته بود که استفاده از نوازنده زن روی صحنه تعریف قانونی ندارد. پس از واکنش صریح محمود سالاری، معاون هنری و همچنین محمد مخبر معاون اول رئیس جمهور به این ماجرا، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز روز گذشته در تازه‌ترین صحبت‌های خود در حاشیه جلسه هیأت دولت گفت: «این اصلاً پذیرفته نیست که بخشی بخواهد قانون را اجرا کند و بخش دیگری همکاری نکند، زیرا دولت یک ید واحده است به همین دلیل وزیر کشور دعوت کرد و من در اجلاس استانداران سراسر کشور شرکت کردم .آنجا از همکاری دوستان گزارش‌هایی را ارائه و اعلام کردم که برای اجراهای هنری در همه استان‌ها آمادگی داریم. آن چیزی که برای ما خط قرمز است، اجرای قانون است. کسی حق ندارد قانون را معطل و تفسیر به رأی کند.» محمدمهدی اسماعیلی تأکید کرد: «این وفاق در جلسه با استانداران وجود داشت و همه آنها پای این قانون هستند. ما در اجرای قانون سلیقه‌ای عمل نمی‌کنیم. این مورد وفاق است و آنچه مرو صراحت قانون است، در اجراهای فرهنگی و هنری عمل خواهد شد.» دستور رئیس‌جمهور به تأمین بودجه برای تکمیل طرح‌های عمرانی کتابخانه‌های سراسر کشور به مناسبت هفته کتاب و رفع موانع عمره مفرده بخش دیگری از صحبت‌های وزیر ارشاد در جمع خبرنگاران بود. اسماعیلی همچنین از ارائه گزارشی از اجرای قانون انتشار آزاد توسط معاونت مطبوعاتی در جلسه دیروز هیأت دولت خبر داد و گفت: «مقرر شد همه دستگاه‌ها با توجه به ماده ۱۸ قانون، هر ایرانی مجاز باشد از هر حوزه حاکمیتی و غیرحاکمیتی هر سؤالی خواست بپرسد و دستگاه مربوطه موظف به پاسخگویی است مگر در مواردی که قانون استثنا کرده است.»

> وقتی اکثریت جامعه ایرانی از انسان‌سوزی، خانمان‌سوزی و کودک‌سوزی رژیم صهیونیستی به خشم آمده، هنرمندان نیز که برآمده از همین بافت اجتماعی هستند، با همه تکثر و تنوع خود در حمایت از غزه، همگرا هستند

حمایت رئیس‌جمهور از فیلم سینمایی در حوزه فلسطین

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی شامگاه سه‌شنبه ۳۰ آبان با حضور در ویژه برنامه زنده «به افق فلسطین» با بیان اینکه رئیس‌جمهور دستور حمایت از ساخت فیلم سینمایی را در حوزه فلسطین داده است، از شروع تولید ۶ فیلم با موضوع فلسطین در بنیاد سینمایی فارابی و توافق برای تولید سریال تلویزیونی «بازمانده ۲» خبر داد. او گفت: «بنای ما این است که از همه فیلم‌های کوتاه و فیلمنامه‌هایی که به موضوع فلسطین می‌پردازند حمایت کامل کنیم. ۱۵ آذر در تالار وحدت آقای انتظامی سه شب اجرا دارند که بهانه‌اش موضوع فلسطین است. ما در جشنواره بین‌الملل فیلم فجر و جشنواره مستند حقیقت بخش ویژه غزه و فلسطین را خواهیم داشت. در این مسیر همه پرانگیزه هستند.» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که در این برنامه تلویزیونی به موضوع فلسطین به عنوان جریان هم‌گرایی در جهان اسلام و کشور سخن گفته بود در توئیتی از همسویی هنرمندان در حمایت از مردم غزه نوشت. در بخشی از پیام او در شبکه اجتماعی ایکس آمده است: «وقتی اکثریت جامعه ایرانی از انسان‌سوزی، خانمان‌سوزی و کودک‌سوزی رژیم صهیونیستی به خشم آمده، هنرمندان نیز که برآمده از همین بافت اجتماعی هستند، با همه تکثر و تنوع خود در حمایت از غزه، همگرا هستند.»

رژیم جنایتکار صهیونیست با انتشار آزادانه اخبار مشکل دارد

محمدمهدی اسماعیلی همچنین در مراسم بزرگداشت ۶۲ خبرنگار شهید غزه و تجلیل از خبرنگاران جبهه مقاومت که با عنوان «زیتون سرخ» صبح چهارشنبه اول آذرماه در معاونت مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد هم از تقارب رسانه‌ها در مسأله فلسطین فارغ از تفاوت‌ها و اختلاف‌های سیاسی و جناحی سخن گفت: «برای تمام راویان صادق که در این مقطع تاریخی فعالیت کردند، آرزوی سلامتی دارم، موضوع اصلی همه جامعه رسانه‌ای ما در این مدت فارغ از گرایشات سیاسی و تفکرات، فلسطین بوده است.» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با بیان اینکه رژیم جنایتکار صهیونیست با انتشار آزادانه و عادلانه خبر مشکل دارد، گفت: «مسلم است این جنایت هولناک قتل خبرنگاران به دست رژیم سفاک اتفاق افتاده است. شکایت از عاملان جنایت بویژه در شهادت خبرنگاران به‌رغم اینکه امیدی از مجامع حقوقی بین‌المللی نداریم مطرح کرده‌ایم. ما از همکاران قضایی حقوق بشر خواستار محکومیت آمران جنگ در غزه و شهادت خبرنگاران هستیم.»

روایت خبرنگار «ایران» از حضور فعالان رسانه‌ای در دفتر شبکه المیادین لبنان در تهران بعد از شهادت دو خبرنگار این شبکه به‌دست صهیونیست‌ها

حزن مشترک

گزارش

محمدصادق علیزاده
خبرنگار

«حتماً حزن‌مان مشترک است!» اینها را حسن فلحه می‌گوید، رئیس دفتر شبکه المیادین در تهران. لبخندی می‌زند و با فارسی دست و پا شکسته عذرخواهی می‌کند که نمی‌تواند حق مطلب را روان‌تر ادا کند. فارسی را خوب می‌فهمد اما برای صحبت کردن کمی مشکل دارد. به استکان‌های کمرباریک چای اشاره می‌کند و با همان فارسی دست و پا شکسته ادامه می‌دهد: «مشرف و منور کردید ما را!» ساعتی از اذان مغرب سه‌شنبه شب ۳۰ آبان گذشته که به همراهی جمعی از خبرنگاران و روزنامه‌نگاران رسانه‌های کشور خودمان را به دفتر تلویزیون المیادین می‌رسانیم تا شهادت چند ساعت قبل دو خبرنگارشان در جنوب لبنان را تسلیت بگوییم. فلحه رئیس دفتر شبکه در ایران و مالک عابده خبرنگارشان با آغوش باز پذیرایمان می‌شوند. مالک را پیش از این می‌شناختم و رفاقت و ارتباطی هم بین‌مان شکل گرفته بود اما فلحه را برای اولین مرتبه می‌دیدم. مثل همه شیعیان لبنانی خون‌گرم است و از دیدن ما هم گل از گلش می‌شکفد. جمع ترکیبی است از خبرنگاران و روزنامه‌نگاران از روزنامه ایران، خبرگزاری مهر، خبرگزاری صداوسیما، باشگاه خبرنگاران جوان و یکی دو رسانه دیگر. بعد از سلام و حال و احوال و تسلیت و تعارفات روزمره، فلحه می‌رود سراغ اصل ماجرا. چون فارسی‌اش روان نیست از ما اجازه می‌خواهد که عربی صحبت کند. زحمت ترجمه فارسی را هم مالک عابده خبرنگارش می‌کشد: «برای ما مسلم است که اسرائیل عامدانه تیم خبری ما را هدف قرار داده. نقطه‌ای که فرح عمر و ربیع معماری برای گزارش رفته بودند جایی بود که از روز اول جنگ، محل تصویربرداری تیم‌های خبری المیادین بود. نقطه جدید و ناشناخته‌ای نبود. کنار یکی از روستاها در جنوب لبنان که البته حدود ۲ کیلومتر هم با مرز فلسطین اشغالی فاصله دارد و از همان روزهای اول، همه گزارش‌های المیادین از اینجا گرفته و پخش می‌شد. مکان اصلی المیادین برای گزارش از حدود فلسطین اشغالی بود. تیم خبری ما هم در روز حادثه برای اولین بار نبود که در این منطقه حاضر می‌شدند.»

همه داوطلبانه به منطقه می‌روند

آقای مدیر در ادامه می‌گوید: «روز حادثه (سه‌شنبه ۳۰ آبان) هم قبل از فرح و ربیع یک تیم رفته بودند و کارشان را انجام داده بودند. فرح و ربیع تیم دوم بودند که برای گزارش به منطقه رفتند که آن اتفاق افتاد.» سؤالی را که توی ذهن دارم کمی مزمزه می‌کنم تا حداقل بخشی از زهر کلام گرفته شود اما در نهایت می‌پرسم: «خبرنگاران و تیم‌های خبری‌تان برای اعزام به مناطق درگیری در جنوب لبنان که زیر دید و تیر اسرائیلی‌هاست اما و اگری مطرح نمی‌کنند که مثلاً نخواهند به منطقه اعزام شوند؟» سؤالم که تمام می‌شود لبخندی روی چهره‌اش می‌نشیند. ابروهایش کمی توی هم می‌رود و به عربی شروع می‌کند به توضیح دادن: «تیم‌های خبری و خبرنگارهای المیادین برای رفتن به مناطق درگیری در جنوب لبنان هیچ اجباری ندارند. جالب است بدانید این تیم‌ها برای رفتن به این مناطق کاملاً داوطلبانه و از روی اختیار و به درخواست خودشان اعزام می‌شوند.» در ادامه هم به دو شهید اخیر فرح عمر و ربیع معماری اشاره می‌کند که این دو شهید حتی نوبت و شیفت‌شان هم نبوده و خارج از نوبت و شیفت و صرفاً به درخواست و تقاضای خودشان برای پوشش درگیری‌ها به منطقه اعزام شدند. دوباره می‌دوم توی صحبت‌های فلحه: «لبنانی بودند؟» سری به نشانه تأیید تکان می‌دهد و می‌گوید: «بله! ربیع از مسلمانان اهل‌سنت شمال لبنان بود از طرابلس! فرح هم مسلمان شیعه بود از شیعیان شرق لبنان از منطقه بعلبک! دو سه سالی بود که به المیادین اضافه شده بود و مثل همه ما آرزوی آزادی قدس را داشت.» یکی از دوستان از وضعیت فعلی شبکه می‌پرسد و اینکه این هدف قرار دادن مستقیم و عامدانه احتمالاً روی آینده کاری شبکه و خبرنگارانش تأثیری می‌گذارد یا نه. فلحه در پاسخ به سابقه المیادین اشاره می‌کند که اصولاً پوشش اسرائیل و جنایات و ظلم‌های صهیونیست‌ها از اهداف اصلی‌اش است. می‌گوید: «بعد از شروع جنگ هم این مأموریت المیادین پررنگ‌تر شد و خیلی هم صهیونیست‌ها را اذیت کرد تا جایی که المیادین را توی لیست تحریم گذاشتند و حتی دنبال بستن دفتر این شبکه در کرانه باختری رفتند. الان هم همان مسیر ادامه دارد. نه تنها تضعیف نخواهد شد بلکه تقویت هم خواهد شد. جالب است بدانید که همین امروز پدر و مادر فرح محکم‌تر از مسئولان و خبرنگاران شبکه ایستاده بودند و آنها را دلداری می‌دادند و دعوت می‌کردند برای اینکه در این مسیر بمانند و آن را ادامه دهند.» جلسه ادامه پیدا می‌کند. دوستان به نوبت حرف‌ها و نظرات‌شان را می‌گویند. من هم به نمایندگی از روزنامه ایران این اتفاق را تسلیت می‌گویم. در ادامه تشکر می‌کنم از پوشش حرفه‌ای و درست المیادین از متن میدان و از بیان این نکته هم دریغ نمی‌کنم که در روزهای جنگ و دنبال کردن وقایع غزه هر وقت که حجم یأس و ناامیدی من را فرامی‌گرفت حتماً سری به المیادین و الجزیره می‌زدم تا برایم یقین شوند ماجرا آنقدرها هم که رسانه‌های انگلیسی‌زبان می‌گویند سیاه نیست. انتهای جلسه، فلحه دوباره سخن گفتن مسلط و کلاسیک عربی را کنار می‌گذارد و برای نشان دادن صمیمیت با همان فارسی دست و پا شکسته می‌گوید: «ما رسانه‌های مقاومت پشت به پشت به هم.» فعل «هستیم» آخر جمله‌اش را جا می‌اندازد. معنا اما از محدودیت‌های زبانی گذشته و همه فهمیده‌ایم منظورش چیست. معنا و حقیقت وقتی بسیط می‌شود نه فقط از محدودیت‌های زبانی بلکه از محدودیت‌های جغرافیایی، سیاسی و مذهبی هم می‌گذرد و در همه انسان‌ها، از زبان‌ها و جغرافیاهای متعدد جاری می‌شود و «قدس» و «فلسطین» در زمره همین معانی و حقایقند و جریان‌های عظیم مردمی از زبان و مذهب و جغرافیاهای متعددی که امروز در شرق و غرب عالم حامی آرمان فلسطینند نشانه بارز این مدعاست!

چراغی روشن برای تاریخ مبهم سینما

سینما

هانیه شجاعی‌زند
خبرنگار

جریان‌شناسی تاریخ سینمای ایران موضوع پیچیده‌ای است چرا که جمع‌آوری منابع مربوط به جریان مدیریتی سینما در دهه ۶۰ و ۷۰ بسیار سخت است. سال‌های ابتدایی سینمای ایران به‌دلیل رهاشدگی از نظام مدیریت دولتی در چرخه‌ای اداره و مدیریت شد که تا امروز حرف‌وحدیث‌های مختلفی درباره آن در جریان است و هر کس از ظن و نگاه خود جریان سینمای ایران را روایت می‌کند. چرایی و چگونگی بخشی از حرکت سینما از سختگیری‌های افراطی تا ساخت شب‌های زاینده‌رود و نوبت عاشقی و از هم گسستگی مدیریت سینما با حاکمیت، شرایط پیچیده‌ای را ایجاد کرده که نمی‌توان از جریان تاریخ سینمای ایران روایت درستی را یافت بلکه شاید فقط مراجعه به همین روایت‌های شفاهی باشد که از کنار هم قراردادن روایت‌های مختلف بتوان روایت درست‌تر را ارائه کرد. بنابراین لازم است تا پرونده تاریخ سینمای ایران گشوده شود و از کنار هم قراردادن خاطرات شفاهی مؤثرین این حوزه پژوهشگران و کارشناسان سینمایی قولی را که نزدیک‌تر به صحت باشد جست‌وجو کرد. کاری که حوزه هنری در قالب نشست بررسی مستندی با نام «بر سینمای ایران چه گذشت؟» جریان‌شناسی تاریخ سینمای ایران را باحضور اهالی سینما، مؤثران و کارشناسان روایت می‌کند.

سلسله نشست «بر سینمای ایران چه گذشت؟» با اتکا به روایت شفاهی کسانی که در آن دوره زیست کرده‌اند بخشی از تاریخ مبهم سینمای ایران را ایجاد می‌کند. نه اینکه ایجاد می‌کند گردآوری می‌کند و به‌گونه‌ای برای خودشان مؤلف ایجاد می‌کند. جریان مدیریت سینمایی ایران موضوعی است که درباره آن حرفی نیست یا بسیار کم صحبت شده است به‌خصوص در ارتباط با سال‌های ابتدایی شکل‌گیری سینمای انقلاب اسلامی جامعه هنری روزه سکوت گرفته بود یا مثل امروز، روایت‌های متعددی در ارتباط با جریان‌شناسی تاریخ سینمای ایران وجود دارد و همین تحلیل را دشوار کرده است. این موضوع نیاز به منابع جدید دارد و منابع جدید را باید پیدا کرد؛ تاریخ شفاهی کسانی که در آن دوره زیست کرده‌اند، هرچند که جانب‌دارانه بوده باشد. زمانی که افراد را برای روایت تاریخ دعوت می‌کنیم، می‌توانیم با تقاطع‌گیری از روایت‌های متعدد از تاریخ به نقاط مثبتی برسیم. این روایات تاریخی در کنار سوابق و اسناد تاریخی می‌تواند در شناخت درست‌ترین روایت از تاریخ سینمای ایران راه‌گشا باشد.

با این نگاه می‌توانیم نشست «بر سینمای ایران چه گذشت» را مثبت ارزیابی کنیم. تاریخی که صحبت درباره آن تا سال‌ها افشاگری محسوب می‌شد و به گفته هوشنگ گلمکانی سینمای یواشکی بوده است و امروز در قالب این برنامه تلاش‌شده تا با فراهم کردن باب گفت‌وگو با دعوت از طیف‌های فکری مختلف زمینه رسیدن به روایت درست از جریان تاریخ سینمای ایران را فراهم کند. جریانی که تا امروز برای کاستی‌های خود انگشت اتهامات را تلویحاً رو به انقلاب گرفته است و از جمع روایت‌های امروز در نشست «بر سینمای ایران چه گذشت؟ » می‌توان به این نتیجه رسید که روایت درست‌تر چیز دیگری می‌گوید و اتهامات شکل‌گرفته از قضاوت‌های فردی با آنچه بر تاریخ نقش بسته است تفاوت دارد.

همچنین از بعد دیگری نیز می‌توان این نشست را موردتوجه و تأمل قرارداد اینکه مغفول‌ماندن علت و معلول‌های بسیاری از پدیده‌های سینمایی در ایران و خلأ نبود روایت‌ها در این زمینه از عوامل مهم و اساسی برای رسیدن به یک مانیفست مشخص در زمینه مدیریت سینمایی است.

> تاریخی که صحبت درباره آن تا سال‌ها افشاگری محسوب می‌شد و به گفته گلمکانی سینمای یواشکی بوده است و امروز در قالب این برنامه تلاش‌شده تا با فراهم کردن باب گفت‌وگو با دعوت از طیف‌های فکری مختلف زمینه رسیدن به روایت درست از جریان تاریخ سینمای ایران را فراهم کند

از جمله موضوعات مهمی که درچارت محتوایی این نشست به‌صورت موردی و هرچند مختصر فتح باب آن گشوده شد می‌توان به مسائل لاینحلی مانند تصویر زن در سینما، ژانر در سینما، نسبت حاکمیت با بخش خصوصی و تولید فیلم در بخش خصوصی و گیشه‌پسند، فیلم‌های روشنفکری و فیلم‌های هنری اشاره کرد که همه و همه نیازمند بررسی روایت علت و معلولی است.

در این زمینه اصل و اساس بررسی جریان‌شناسی سینما زمانی اثرپذیری خود را نشان می‌دهد که مدیریت‌ها و تصمیم‌گیری‌های صورت گرفته در دوره‌های پیشین را با شاخص‌گذاری بر مبنای سینمای تراز انقلاب اسلامی موردسنجش قرار دهیم. درکلام آخر برای شناخت تاریخ سینمای ایران به‌خصوص آنچه در دهه اول انقلاب به وقوع پیوسته فقط اکتفا به یک روایت کفایت نمی‌کند بلکه باید روایت همه آنهایی را که در آن دهه به سینما و هنر متصل بودند بلکه آن را مدیریت می‌کردند باید شنید حتی آنهایی که در خارج از بدنه سینما تلاش کرده‌اند تا چرایی جریان تاریخ سینمای ایران را واکاوی کنند. باید این روایت‌ها را به دایره شناخت وارد کرد تا بتوان تحلیل درستی از جریان شناسی سینما داشته باشیم.

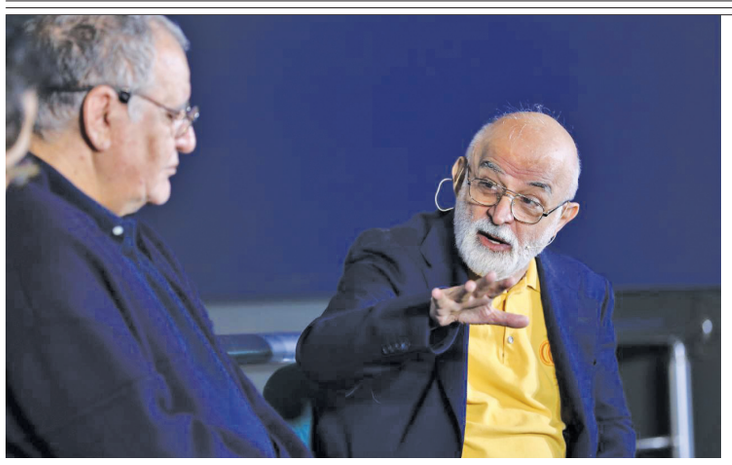

اخبار

قطع همکاری با بازیگر اسکاری به دلیل حمایت از فلسطین

آژانس استعدادیابی هالیوود «UTA» پس از سخنرانی «سوزان ساراندون» در یک گردهمایی طرفدار فلسطین، در اقدامی عجیب به همکاری خود با این بازیگر برنده اسکار پایان داد.

این بازیگر برنده اسکار در اظهاراتی دیگران را تشویق کرد که به حمایت از فلسطینیان در جنگ اسرائیل و حماس ادامه دهند. ساراندون در این تظاهرات گفت: «مردم سؤال می‌کنند، مردم ایستاده‌اند، مردم خودشان را آموزش می‌دهند، مردم از شست‌وشوی مغزی که از کودکی شروع شده بود، فاصله می‌گیرند.» او شرکت‌کنندگان را تشویق کرد که قوی، صبور و صریح باشند و در کنار هر کسی که شجاعت صحبت کردن را دارد، بایستند. «سوزان ساراندون» تاکنون ۵ بار نامزد جایزه اسکار شده و در سال ۱۹۹۵ برای فیلم «راه رفتن مرد مُرده» موفق شد جایزه اسکار نقش اول زن را از آن خود کند. /**ایسنا**

«تسویه‌حساب» به نمایش خانگی آمد

مینی‌سریال «تسویه‌حساب» به نویسندگی دبی اومالی و با کارگردانی مشترک اندرو کامینگ و جنی دارنل با زیرنویس اختصاصی و به صورت رایگان در شبکه نمایش خانگی عرضه شد.

این مینی‌سریال ۶ قسمتی یک درام جنایی محصول ۲۰۲۳ انگلستان است. در «تسویه‌حساب» لکسی نوبل درگیر یک عملیات پلیسی برای سرنگونی یک ارباب جنایتکار بدنام به نام کال موریس می‌شود که در آن بازیگرانی چون مورون کریستی، پیتر مولان، پرسانا پووانا‌راجه، درک ریدل، استیون مکینتاش، جک گرینلیز، اندی اوشو و... به ایفای نقش پرداخته‌اند. /**ایلنا**

«مرد فیل‌نما» با ارکستر سمفونیک میهمان شهرزاد می‌شود

نمایش موزیکال «پروتئوس» بر اساس داستان واقعی زندگی «جوزف کری مریک» موسوم به «مرد فیل‌نما» با همراهی گروه ارکستر سمفونیک با رهبری و آهنگسازی وحید خیری به پردیس تئاتر شهرزاد می‌رود.

این نمایش به مدت ۱۵ شب در سالن شماره ۲ شهرزاد روی صحنه خواهد بود. داستان پروتئوس از این قرار است که جان مریک از بیماری عجیبی رنج می‌برد که به سبب آن، پوستش ضخیم و ناصاف شده و برآمدگی‌های بزرگی روی بدنش پیداست. او زندگی سختی داشته و همانند یک حیوان با او رفتار می‌شود تا اینکه دکتری به نام «فردریک ترویس» را ملاقات می‌کند و... عزیزی که پیشتر نمایش‌های انسان و مخمصه را در تهران به روی صحنه برده است، نویسندگی نمایشنامه و ترجمه اثر را انجام داده است. /**ایرنا**

«کیمیاگر» کره‌ای در راه تلویزیون

سریال کره‌ای «کیمیاگر» با اتمام مجموعه «مدار صفر درجه» از اواخر هفته آینده، هرشب ساعت ۲۱:۲۰ روانه آنتن شبکه ۲ سیما خواهد شد. سریال «کیمیاگر» درامی عاشقانه و اجتماعی، محصول ۲۰۱۱ کره جنوبی است که روایتی از فساد و انهدام ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی در بازار رقابت پول و اقتصاد را به تصویر می‌کشد. در این سریال هنرمندانی همچون جانگ هایوک (کیو دو هیون)، لی مین جونگ (لی یونگ یون)، کیم هی ایه (یو این هه)، نو مین وو (یو میونگ جون) و... به ایفای نقش می‌پردازند. / **ایرنا**